

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Miloslava Výborného a soudců JUDr. Michala Mazance a JUDr. Petra Mikeše, Ph.D., v právní věci žalobce: **R. S.**, zast. JUDr. Ing. Danielelem Tabachem, advokátem se sídlem Hlavní náměstí 29, Krnov, proti žalovanému: **Generální ředitel Generálního ředitelství cel**, se sídlem Budějovická 1387/7, Praha 4, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 16. 10. 2017, čj. 55652-7/2017-900000-302, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Ostravě ze dne 25. 7. 2018, čj. 22 Ad 20/2017-42,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **se odmítá**.
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.
- III. Žalobci **se vrací** soudní poplatek za kasační stížnost ve výši **5 000 Kč**, který bude vyplacen z účtu Nejvyššího správního soudu k rukám zástupce žalobce do 30 dnů od právní moci tohoto rozhodnutí.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Žalovaný shora označeným rozhodnutím pro opožděnost zamítl žalobcovo odvolání a potvrdil rozhodnutí ředitele Celního úřadu pro Moravskoslezský kraj ze dne 13. 7. 2017, čj. 91866-5/2017-570000-01, jímž byl žalobce propuštěn ze služebního poměru příslušníka Celní správy České republiky. Žalobu proti rozhodnutí žalovaného krajský soud zamítl.

[2] Proti rozsudku krajského soudu podal žalobce (dále „stěžovatel“) kasační stížnost.

[3] Generální ředitelství cel v průběhu řízení o kasační stížnosti informovalo zdejší soud o tom, že ministryně financí rozhodnutím ze dne 6. 12. 2018, čj. MF-25094/2018/3902-4, zrušila v přezkumném řízení rozhodnutí o propuštění stěžovatele ze služebního poměru a věc vrátila služebnímu funkcionáři k novému řízení. Služební funkcionář rozhodnutím ze dne 31. 1. 2019, čj. 22959/2019-570000-01, řízení ve věci propuštění stěžovatele ze služebního poměru zastavil. Proti rozhodnutí o zastavení řízení podal stěžovatele odvolání. Generální ředitel Generálního ředitelství cel rozhodnutím ze dne 6. 5. 2019, čj. 10140-4/2019-900000-317, odvolání zamítl a rozhodnutí o zastavení řízení potvrdil. Generální ředitelství cel doložilo všechna uvedená rozhodnutí.

[4] Nejvyšší správní soud se nejprve zabýval podmínkami řízení o kasační stížnosti a shledal, že nejsou splněny.

[5] Jakkoliv Nejvyšší správní soud při svém rozhodování vychází podle § 75 odst. 1 s. ř. s. ve spojení s § 120 s. ř. s. ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu, splnění podmínek řízení zkoumá kdykoliv za řízení z úřední povinnosti, protože bez jejich naplnění nemůže ve věci meritorně rozhodnout. Jednou z podmínek řízení je existence předmětu řízení.

[6] Z ustálené judikatury zdejšího soudu vyplývá, že pokud je žalobou napadené rozhodnutí pravomocně zrušeno, nahrazeno jiným nebo změněno v jiném řízení, odpadl tím předmět řízení o žalobě podle § 65 s. ř. s. Odpadnutí předmětu řízení je neodstranitelným nedostatkem podmínek řízení, který vede k odmítnutí žaloby podle § 46 odst. 1 písm. a) s. ř. s. Totožné důsledky nastanou také v případě zrušení, nahrazení či změny napadeného rozhodnutí v průběhu řízení o kasační stížnosti. Ani v takovém případě totiž nejsou splněny podmínky pro vydání rozhodnutí ve věci samé z důvodu neexistence předmětu řízení (viz např. rozsudky NSS ze dne 12. 4. 2007, čj. 7 Afs 143/2006-95, ze dne 30. 6. 2014, čj. 4 As 16/2014-65, či usnesení ze dne 14. 1. 2016, čj. 9 Ads 147/2015-24). V usnesení ze dne 12. 9. 2018, čj. 9 As 218/2018-72, Nejvyšší správní soud konstatoval, že „*případným věcným přezkumem kasační stížnosti [by Nejvyšší správní soud] nerozhodoval o konkrétních veřejných subjektivních právech, neboť napadené rozhodnutí, které veřejná subjektivní práva stěžovatele mohlo zasáhnout, již neexistuje. I pokud by Nejvyšší správní soud vyhověl kasační stížnosti a zrušil rozsudek krajského soudu, krajský soud by nemohl řízení dále vést pro neexistenci předmětu řízení a musel by žalobu odmítnout bez věcného projednání. Nejvyšší správní soud by nemohl případně uplatnit ani svou pravomoc podle § 110 odst. 2 s. ř. s. a zrušit napadené rozhodnutí sám, neboť nelze zrušit již zrušené, a tedy neexistující rozhodnutí. Soudní přezkum věci samé by tedy nemohl vést k účinné ochraně veřejných subjektivních práv stěžovatele.*“

[7] Nejvyšší správní soud ověřil, že v nyní souzené věci ministryně financí rozhodnutím ze dne 6. 12. 2018, čj. MF-25094/2018/3902-4, zrušila rozhodnutí ředitele Celního úřadu pro Moravskoslezský kraj ze dne 13. 7. 2017, čj. 91866-5/2017-570000-01, jímž byl žalobce propuštěn ze služebního poměru, a věc vrátila řediteli Celního úřadu pro Moravskoslezský kraj. Ředitel Celního úřadu pro Moravskoslezský kraj rozhodnutím ze dne 31. 1. 2019, čj. 22959/2019-570000-01, zastavil řízení ve věci propuštění stěžovatele ze služebního poměru příslušníka Celní správy České republiky. Odvolání proti tomuto rozhodnutí generální ředitel Generálního ředitelství cel rozhodnutím ze dne 6. 5. 2019, čj. 10140-4/2019-900000-317, zamítl a napadené rozhodnutí potvrdil. V souladu s výše citovanou judikaturou tedy odpadla jedna z podmínek řízení o kasační stížnosti. Uvedený nedostatek přitom nelze odstranit

[8] S ohledem na neodstranitelný nedostatek podmínek řízení Nejvyšší správní soud odmítl kasační stížnost podle § 46 odst. 1 písm. a) za použití § 120 s. ř. s.

[9] Výrok o náhradě nákladů řízení se opírá o § 60 odst. 3 s. ř. s. ve spojení s § 120 s. ř. s., z nichž vyplývá, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, byla-li kasační stížnost odmítnuta.

[10] Podle § 10 odst. 3 zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, byl-li návrh na zahájení řízení (zde kasační stížnost) před prvním jednáním odmítnut, soud vrátí z účtu

soudu zaplacený poplatek. Proto Nejvyšší správní soud výrokem III. rozhodl o vrácení zaplaceného soudního poplatku za kasační stížnost.

Poučení: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně 22. července 2019

JUDr. Miloslav Výborný
předseda senátu